

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 137. Theologus de veneficio delatus, ac punitus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

tis exactas centenis aureorum millibus ^{sæcul. XV.} mulctetur, reliquis suis quibuscunque bonis ^{A.C. 1453.} ærario Regis addictis. Insuper omnibus honoribus, atque muniis privetur, & ad quæcunque impofterum obeunda incapax, perpetua etiam exilii poena ex tota Francia ejiciatur; ac denique pedibus, & capite nudus manu facem decem librarum gestet, veniamque roget. Nihilominus mense Augusto Anni millesimi quadringentesimi quinquagesimi septimi a Rege quorundam bonorum suoruna restitutionem impetravit, quibus mox divenditis in Orientem profugit, ubi vitam suam adversus fidei Christianæ hostes profudit, ut constare videtur ex illis verbis, quæ in Ecclesiæ Bituricensis Sacristia, sumptibus ejus extracta, insculpta leguntur: *Dominus Jacobus Cordis miles, Ecclesiæ Capitaneus generalis contra Infideles &c.* Unus ex Filiis ejus erat Joannes Archiepiscopus Bituricensis, Vir insigni pietate, & doctrina, atque in Ecclesiis suæ Dioecesis munificentia celebris.

§. CXXXVII.

Theologus de veneficio delatus, ac damnatus.

Sub hæc etiam Guilielmus Edelinus *Chart. loc. Theologiæ Doctor Prior ad S. Germanum de Laja quondam Ordinis S. Augustini* *cit. p. 281.*

Sæcul. XV.
A. C. 1453.

*P. Maltebrancius
lib. 2. de in-
quis. verita-
tis cap. ult.*

fini Alumnus condemnatus est, eoquod
dæmonem ipsum, ut illustris foeminæ a-
morem sibi conciliaret, in opem vocare,
atque ad Magorum conventus sese con-
ferre non dubitasset. Quapropter apud
Ebroicas die vigesima tertia Decembris,
quæ erat Dominica, in eum lata est sen-
tentia, ut perpetuo carceri inclusus, so-
lo pane, & aqua victitaret. Haud equi-
dem inficiamur, lascivum hujus amorem
digna prorsus poena fuisse mulctatum;
Magiam vero, de qua accusabatur, quod
attinet, merito cum celebri quodam
prioris sæculi Scriptore asserere possumus,
persæpe ejusmodi conventicula non nisi
a læsæ Phantasiæ, vel atræ bilis vi ortum
ducere. *Multi, inquit ille, sæpe extiterunt
fortiarii sinceri, hoc est, qui se revera ta-
les existimabant, qui omnibus ingenue nun-
ciabant, se Sabbathum frequentare, idque
tam alte imbiberant, ut quamvis multi, post-
quam prope illos pernoctassent, affirmarent
ipsum e lecto non egressos fuisse, ab illa
tamen opinione dimoveri non possent. Plu-
rimorum quoque sæculorum experien-
tia comprobatum habemus, quod ca-
pitalibus suppliciis Magorum numerus
nullatenus decrescat, sed quo sæpius judi-
cia contra Sagas instituerentur, eo ma-
gis quoque superstitiosa credendi facilitas,
ac mala inde promanantia augeantur.*
Hac de causa abs dubio Parisiense Parla-
mentum

mentum cunctos, qui de Magia accusantur, innoxios dimittit, nisi simul veneni propinati convincantur; si vero quosdam alios capitis damnat, solerter cavet, ne quid sententiæ capitalis tabulis inferatur, quo plebs in sua de incantationum vi, nocturnisque congressibus, in quibus diabolus adorari credunt, opinione firmari posset.

§. CXXXVIII.

Seditio a Brugensibus & Gandavensibus mota.

Nec Burgundiæ Dux in Flandria ab adversa Fortuna penitus immunis permansit; Brugenses quippe antehac rebelles Ducem suum denuo in urbem receperant, ut seditionis culpam saltem specietenus repararent. Ast Duce vix urbem ingresso, in ejus milites irruunt, & plusquam centum trucidant, quos inter etiam Liladamus numerabatur. Ipse quoque Dux extremo vitæ periculo expositus, ægerrime eorum manus per portas civitatis effugit. Tum seditiosi prospero hoc successu elati, in totam quaquaversus regionem prædatum excurrebant. Verum cum aliæ urbes eorum temeritatem redarguerent, ipseque Dux cum validis copiis ad urbem expugnandam adventaret, illorum furor deferbuit. Inde Ducis clementiam implorabant,

C c 4 veniam-

Sæcul. XV.
A.C. 1453.